

Sygn. akt III U 424/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie następującym :

**Przewodniczący** SSO Anna Kicman

**Protokolant** st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

**po rozpoznaniu w dniu** 30 czerwca 2014 r. w Przemysłu

na rozprawie

**sprawy** W. W.

**przeciwko** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o przeliczenie emerytury

**na skutek odwołania** W. W.

**od decyzji** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

**z dnia** 25 lutego 2014 r., **znak:** (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. W. prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków wykazanych w legitymacji ubezpieczeniowej i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 110,44%, począwszy od 1 lutego 2014 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł (słownie złotych: sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 424/14

## UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 30 czerwca 2014 r.**

Decyzją z dnia 25 lutego 2014 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy W. W. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru.

W podstawie prawnej powołano art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2013 r., poz. 1440) oraz ustawę z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. Nr 192, poz. 1180).

W uzasadnieniu wskazano, że dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wnioskodawcy został obliczony z okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. i wynosi 109,49%. Wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru obliczony z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury wynosi 109,49% i jest taki sam, jak dotychczas przyjęty. Wskaźnik wyliczony

z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne przeliczenie emerytury wynosi 65,80% i jest niższy, jak dotychczas przyjęty. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia wynosi 109,06% i jest niższy, jak dotychczas przyjęty. Ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczonej z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych w wyżej wskazanych okresach, w tym kwot minimalnego wynagrodzenia pracowników za okresy zatrudnienia, za które nie zostały udokumentowane wynagrodzenia, a udokumentowane było wykonanie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nie jest wyższy od poprzednio obliczonego, odmówiono prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia. Jednocześnie poinformowano, że do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury nie przyjęto wynagrodzeń wykazanych w przedłożonej legitymacji pracowniczej, ponieważ dokument ten nie zawiera danych osobowych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca W. W., reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, zarzucając nieuzasadnione odmówienie wnioskodawcy prawa do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego w oparciu o wykazane wynagrodzenie w przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej.

Wskazując na powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez dokonanie przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego przy uwzględnieniu zapisów o wysokości wynagrodzenia wykazanego w przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej; zasądzenie kosztów postępowania, które w trakcie rozprawy w dniu 30 czerwca 2014 r. zostały określone na kwotę 120 zł.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podniósł, że faktycznie przedłożona przez niego legitymacja ubezpieczeniowa nie zawiera danych osobowych, co jest skutkiem pożaru w mieszkaniu ubezpieczonego, w wyniku czego zniszczona została w niej okładka i pierwsza strona obejmujące dane osobowe, przy czym zachowały się dokonane przez pracodawców wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia, w tym wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia, w tym wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w (...)w Ż.. W ocenie wnioskodawcy

w oparciu o zalegające w jego aktach emerytalnych dokumenty z okresów zatrudnienia i z porównania ich treści, w szczególności dotyczących dat zatrudnienia i rozwiązywania umów o pracę, wysokości wynagrodzenia i innych, z zapisami w przedłożonej niepełnej legitymacji ubezpieczeniowej, można wyprowadzić wniosek, że pomimo tego, iż legitymacja ta nie zawiera danych osobowych, to powinno się przyjąć, że dokument ten dotyczy bezspornie osoby ubezpieczonego i w konsekwencji uwzględnić do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia wykazane w tej legitymacji wynagrodzenia, co zdaniem ubezpieczonego spowoduje istotny wzrost emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazano w szczególności, że wnioskodawca od 7 grudnia 2001 r. jest uprawniony do emerytury, a podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z podstawy przyjętej do świadczenia przedemerytalnego (wwpw. w wysokości 109,12 %, ustalony z 10 lat kalendarzowych z okresu 10 lat kalendarzowych 1984-1993). Odwołując się do art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazano, że w dniu 20 lutego 2013 r. wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie świadczenia. Organ rentowy na podstawie udowodnionych wysokości wynagrodzeń dokonał symulacji świadczenia, w wyniku której ustalił, że każdy

z obliczonych wskaźników był niższy od przyjętego obecnie wskaźnika, a zatem nie można ich przyjąć do podstawy wymiaru świadczenia. Jeżeli zaś chodzi o wpisy zawarte w legitymacji ubezpieczeniowej, to organ rentowy wskazał, że nie mógł uznać tej legitymacji za wiarygodny dowód na ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy, ponieważ dokument ten nie zawiera

danych osobowych. Nie można zatem uznać, że zawarte tam dane dotyczące wynagrodzeń i okresów zatrudnienia dotyczą właśnie wnioskodawcy.

### **Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

#### **ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 12 września 2000 r. wnioskodawca W. W., ur. (...) wystąpił z wnioskiem o ustalenie wysokości emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego.

Z dołączonej do wniosku dokumentacji wynikało, że wnioskodawca był zatrudniony: od 15 stycznia 1958 r. do 10 kwietnia 1958 r. w (...) w Ż. na stanowisku robotnika sezonowego; od 15 kwietnia 1960 r. do 1 października 1961 r., od 20 kwietnia 1962 r. do 30 kwietnia 1963 r., od 2 maja 1964 r. do 31 sierpnia 1964 r., od 17 marca 1965 r. do 29 września 1968 r. w (...) (...) w Ż.; od 28 października 1968 r. do 15 lutego 1974 r. w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku operatora wydobywania gazu i kierowcy samochodowego; od 17 lutego 1974 r. do 1 maja 1974 r. w (...) w Ż.; od 10 maja 1974 r. do 31 grudnia 1979 r. w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierowcy samochodowego; od 1 stycznia 1980 r. do 28 lutego 1986 r. w Zakładzie (...) w Z. Oddział (...) (...) w S.

na stanowisku kierowcy samochodowego i kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym 3,5-13 ton; od 1 marca 1986 r. do 31 sierpnia 2000 r. w Budownictwie (...) Spółka z o.o. w K. Oddział (...) Sprzętowy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego; ponadto od 3 października 1961 r. do 17 kwietnia 1962 r. oraz od 10 sierpnia 1963 r. do 27 kwietnia 1964 r. odbywał służbę wojskową

Decyzją z dnia 18 września 2000 r. znak: (...) (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. ustalił wnioskodawcy wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego na dzień 2 września 2000 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Zakład przyjął przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 109,12%, a kwotę bazową ustalono na kwotę 1.540,20 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 39 lat i 8 miesięcy okresów składkowych.

W dniu 26 listopada 2001 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w wyniku, którego decyzją z dnia 3 grudnia 2001 r. znak: (...) (...) ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 7 grudnia 2001 r.,

tj. od osiągnięcia wieku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru emerytury ustalonej dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego z uwzględnieniem waloryzacji przysługujących po ustaleniu prawa do tego świadczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 109,12 %, kwota bazowa – 1.540,20 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 39 lat i 8 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 3 miesiące okresów nieskładkowych.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek o ustalenie wysokości emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego z dnia 12.09.2000 r.,
- świadectwa pracy, zaświadczenia,
- decyzja ZUS O/P. z dnia 18.09.2000 r. i z dnia 3.10.2001 r.

W dniu 15 lutego 2011 r. wnioskodawca zwrócił się do ZUS o wydanie kserokopii dokumentów naliczenia wysokości emerytury i uwzględnionych lat wskazując, iż w jego ocenie do naliczenia podstawy emerytury nie zostały uwzględnione wszystkie okresy zatrudnienia.

Decyzją z dnia 22 lutego 2011 r. znak: (...) (...) ZUS Oddział w R. przeliczył wnioskodawcy od 1 lutego 2011 r. emeryturę, przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 109,49 %.

Pismem z dnia 24 lutego 2011 r. ZUS poinformował wnioskodawcę, że do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury dodano za okres od 1 stycznia 1986 r. do 28 lutego 1986 r. kwoty minimalnego wynagrodzenia pracownika za okres zatrudnienia w (...) S.A. w S., za który nie zostało udokumentowane wynagrodzenie, a udokumentowane było wykonywanie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Dowód – akta organu rentowego:

- pismo wnioskodawcy z dnia 15.02.2011 r.,
- decyzja ZUS z dnia 22.02.2011 r.,
- pismo ZUS z dnia 24.02.2011 r.

Wnioskiem z dnia 20 lutego 2014 r. wnioskodawca wystąpił o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury. Do wniosku dołączył duplikat zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 14 lutego 2014 r. wydany przez (...) w W. Oddział w S., w którym wykazano wysokość osiągniętego przez wnioskodawcę wynagrodzenia w latach 1978-1985 oraz dwa zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 6 lutego 2014 r. wydane przez (...) S.A. w K., w których wykazano wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1986-2000; a ponadto legitymację ubezpieczeniową.

Decyzją z dnia 25 lutego 2014 r., znak: (...), ZUS odmówił wnioskodawcy W. W. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek z dnia 20.02.2014 r.,
- zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu,
- decyzja ZUS z dnia 25.02.2014 r.

Sąd ustalił ponadto, że wnioskodawca był zatrudniony w (...) w Ż. na podstawie umowy o pracę w charakterze traktorzysty. Uprawnienia do pracy na stanowisku traktorzysty wnioskodawca uzyskał już w maju 1963 r.

Wnioskodawca posiada legitymację ubezpieczeniową, w której uległa zniszczeniu okładka i pierwsza strona zawierająca dane osobowe.

W(...)w Ż. zatrudniona była również Z. T., która wcześniej nosiła nazwisko M., na stanowisku księgowej. Dokonała ona wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy, na stronie 9 w ostatniej rubryce przy pieczęcie (...) w Ż. wpisała datę 20 września 1968 r. – potwierdzając wpis podpisem Z. M., a ponadto na stronie 83 tej legitymacji dokonała dwóch wpisów wykazujących wysokość wynagrodzenia za rok 1967 i 1968 (w trzeciej i czwartej rubryce liczonej od góry) – potwierdzając wpis podpisem Z. M..

Dowód:

- legitymacja ubezpieczeniowa i zaświadczenie nr 24-IV/63 z 14.05.1963 r. wystawione przez (...) w R. – k. 31 (koperta),
- fotokopia legitymacji ubezpieczeniowe – k. 5-18,
- zeznania świadka Z. T.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Na żądanie Sądu Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę wnioskodawcy przy uwzględnieniu wpisów zawartych w legitymacji ubezpieczeniowej dotyczących wynagrodzenia w (...) w Ż..

W piśmie z dnia 19 maja 2014 r. ZUS, po uwzględnieniu wynagrodzeń za lata 1967-1974 z pracowniczej legitymacji ubezpieczeniowej dokonał zestawienia wysokości wynagrodzenia W. W. w poszczególnych latach z rozbiciem na zarobki w złotych, średnią krajową i wskaźnik roku. Wskaźnik wyliczony z 10 kolejnych najkorzystniejszych lat na dzień zgłoszenia wniosku o przyznanie emerytury, tj. 26 listopada 2001 r. wyniósł 109,49%. Wskaźnik wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 110,44 % i jest wyższy od wskaźnika z 10 lat. Wskaźnik wyliczony z 10 kolejnych najkorzystniejszych lat na dzień zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury, tj. 31 października 2013 r. od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 2012 r. wyniósł 65,80 %.

Dowód:

- pismo ZUS z dnia 19.05.2014 r. – k. 36-37.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w toku prowadzonego w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których wiarygodność nie została podważona w sposób dostateczny przez żadną ze stron postępowania, korzystają więc one z domniemania prawdziwości zawartych w nich danych z mocy art. 244 i nast. k.p.c.

Sąd uznał za wiarygodny dowód przedłożoną w toku postępowania legitymację ubezpieczeniową. Organ rentowy poddawał w wątpliwość jej wiarygodność wskazując, iż dokument ten nie zawiera danych osobowych, nie można zatem uznać, że zawarte tam dane dotyczące wynagrodzeń i okresów zatrudnienia dotyczą właśnie wnioskodawcy. Faktycznie w przedłożonej przez wnioskodawcę legitymacji ubezpieczeniowej uległa zniszczeniu okładka i pierwsza strona zawierająca dane osobowe. Jednakże analiza zalegających w aktach rentowych dokumentów, w tym świadectw pracy, w których wykazano okresy zatrudnienia wnioskodawcy, z zapisami w przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej pozwala uznać, iż dokument ten dotyczy bezspornie osoby ubezpieczonego. Ponadto przesłuchany w sprawie świadek Z. T. (z d. M.) była zatrudniona w (...) w Ż. na stanowisku księgowej i dokonywała wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy, tym samym potwierdzając, iż przedmiotowy dokument należy do wnioskodawcy.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania świadka Z. T. oraz wnioskodawcy W. W., jako logiczne, spójne, znajdujące potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Odwołanie wnioskodawcy W. W. należy uznać za uzasadnione.

W myśl art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia (ust. 2 art. 111).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony

w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (ust. 2a art. 15).

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (ust. 6 art. 15).

Na podstawie § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania

o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W toku niniejszego postępowania wnioskodawca domagał się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych w trakcie zatrudnienia w (...) w Ż.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca w okresach: od 15 kwietnia 1960 r. do 1 października 1961 r., od 20 kwietnia 1962 r. do 30 kwietnia 1963 r., od 2 maja 1964 r. do 31 sierpnia 1964 r., od 17 marca 1965 r. do 29 września 1968 r. był zatrudniony w (...) w Ż., a następnie w okresie od 17 lutego 1974 r. do 1 maja 1974 r. w (...) w Ż.

Wnioskodawca może udowodnić wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego w poszczególnych okresach zatrudnienia przy zastosowaniu różnorodnych środków dowodowych. W postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości emerytury możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego wnioskodawcy (wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, opubl. LEX nr 390123; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 marca 2014 r., III AUa 887/13, LEX nr 1439163). Należy zwrócić przy tym uwagę, iż przepis § 21 ust. 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe wyraźnie stanowi, że środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest legitymacja ubezpieczeniowa. W toku postępowania wnioskodawca przedłożył taką legitymację, w której wprawdzie uległa zniszczeniu okładka i pierwsza strona zawierająca dane osobowe. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało jednak, iż dokument ten bezspornie dotyczy osoby ubezpieczonego. Przedmiotowa legitymacja zawiera wpisy dotyczące m.in. uzyskiwanego przez wnioskodawcę wynagrodzenia w (...)w Ż..

W piśmie z dnia 19 maja 2014 r. ZUS, po uwzględnieniu wynagrodzeń za lata 1967-1974 z pracowniczej legitymacji ubezpieczeniowej, dokonał zestawienia wysokości wynagrodzenia W. W. w poszczególnych latach z rozbiciem na zarobki w złotych, średnią krajową i wskaźnik roku. Wskaźnik wyliczony z 10 kolejnych najkorzystniejszych lat na dzień zgłoszenia wniosku o przyznanie emerytury, tj. 26 listopada 2001 r. wyniósł 109,49 %. Wskaźnik wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 110,44 % i jest wyższy od wskaźnika z 10 lat. Wskaźnik wyliczony z 10 kolejnych najkorzystniejszych lat na dzień zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury, tj. 31 października 2013 r. od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 2012 r. wyniósł 65,80 %.

W rezultacie zatem należało przyznać wnioskodawcy prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków wykazanych w legitymacji ubezpieczeniowej i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 110,44 %, jako że jest on wyższy od poprzednio obliczonego, od dnia 1 lutego 2014 r.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz w oparciu o art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie przepisów art. 98, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490).